

Etična vprašanja pri medgeneracijskem sožitju s človekom z demenco

Ethical issues regarding the intergenerational co-existence with a person with dementia

*Jože Ramovš**

Povzetek

Prispevek izhaja iz dejstev, da je sožitje s človekom z demenco zelo zahtevno za svojce, za tiste, ki poklicno delajo z njimi, in za prostovoljce, ter da je kakovost sožitja temeljna etična dolžnost, ki se je treba v današnjih življenjskih razmerah zavestno učiti. V tem okviru opredeli pojme etičnost, generacije in medgeneracijsko sožitje ter etičnost. Postavlja si temeljno etično vprašanje o vrednosti in smislu človeškega življenja, ko so njegove telesne, duševne ali socialne sposobnosti skrajno zmanjšane, in nakaže pozitiven odgovor, ki je temelj metodičnih spoznanj o možnosti za učenje komuniciranja s človekom z demenco in sprotnega preseganja tragike in slabih izkušenj pri sožitju z njim. Ta spoznanja je avtor pridobil zlasti na tečajih za svojce starostnikov z demenco ter v klubih svojcev, na tečajih za strokovnjake, ki delajo z osebami z demenco ter za prostovoljce, ki se družijo z njimi. Inštitut Antona Trstenjaka razvija tovrstne programe in jih množično izvaja v praksi.

Abstract

The article is based on the facts that living and working with people with dementia is very demanding for the relatives, for those who deal with them professionally, and for volunteers, and that the quality of co-existence is a fundamental ethical duty that has yet to be wilfully learned in the context of modern living. This presents the referential framework for defining the concepts of ethics, generations, and intergenerational co-existence. The article also poses the essential ethical question about the value and meaning of human life when physical, mental or social abilities are significantly reduced, and it indicates a positive answer if methodical knowledge about the abilities of learning to communicate with people

** Prof. dr. Jože Ramovš, Inštitut Antona Trstenjaka, Ljubljana,
joze.ramovs@guest.arnes.si*